

Dubrovnik, 8/10 95.

Draga sestra!

Deset dni je že preteklo, od Kar
sem se povernil sem kaj. Našel
sem obilno zastarelega opravila.
Komaj sem si Janas vkradel
solitko časa, da napišem te vrsti-
ce. Prvo se zahvaljujem Ivanka
za čestitko. Leve, da mi bi bilo
drago, da mi je Kaj obsirneje pi-
sala, kako da se imate sedaj, ko
je hiša precej prazna. Kajti če
odidejo tri naj mlažši glave
in gospod dohtar, ki so se
dobro izredili, se lahko misli,

Da vlada okoli hiše in v kuhinji
nekakša samota. Taka se vrta
kolo naše življenja. Pride
pa mine! To sem ti mislim
povedel ustmeno, da smo pro-
dali hišo za 20 tisoč goldinarjev.
Tudi smo danes končno zaba-
rali hišo, katero smo si iz-
brali za novo stanovanje. Malo
dlej bo do sole, hiša je manjša,
nekoliko manjše lična, ali
zato bo stala na mesec samo
27 fl. Na ta način bom prihra-
nil na leto okoli 600 fl.
Ali bom pa za to kaj bolj
dohodil na vem. Pa mi bo

dalo veliko prglavico, ku se
bom selili, kar se zgodí naj
kasneje do konca Novembra.
Da bi le bilo takrat tako
vreme, kakor je sedaj. Danes
sem se kopal na prostem.
Kaj bi vedel, je li Tala mati
Ivanu 100 fl, kakor je meni
obljubila, kakor tudi, če ji je
rekel za onih 20 fl, katere je
ostala meni dolžna. Če kaj
veš o tem sporoči mi, ker
mislim prtem nji pisati.
Ali si bila v Barovnici z
vezilko? Moj god je prešel
1. 11. t. i. in mira. Kakor so

nobeno leto. Vsaj ne more
nobeden reči, da je bilo sla-
bo ali dobro. Grozdje se mi
je slabo obneslo. Sicer ga še
visi nekoliko na štati, ali
več od polovice ga je gnji-
lega.

Tako posnemajte mere v
pisnih, da imate vsaj kaj
čitati.

Brinite vsi moje porokave.

Franz,